

Maria Alcenius:

"Till Läsaren" ur Dikter (1865)

En krans av blommor, plockade vid vägen
Med tveksam hand till dig en flicka sänder,
En liten krans av toner, som förlägen
Hon ber dig taga upp med milda händer.

De blommor hon på sin väg har funnit
Ej äro bjärta, skiftande och granna,
Och höjden för sitt anspråk ha de vunnit
Om man dem finner enkla blott, men sanna.

Ej äro många vexlande och rika
De toner fram ur hennes hjärta sprungit,
Dock kanske de för någon klinga lika
Som de för hennes inre öra klungit.

Och kanske finns i gömda bygder mången,
Som vandrar fram ett liv i okänd smärta,
Och som ett genljud finna skall i sången,
En välkänd ton ur okänt systerhjärta.